

ρόδα

ρόδα, ουσ. [<βενετ. roda]. **1.** ο τροχός: «η πίσω δεξιά ρόδα του αυτοκινήτου μου θέλει άλλαγμα». **2.** το αυτοκίνητο, ιδίως το ιδιωτικό, η κούρσα, η λιμουζίνα: «όταν διαθέτει κανείς ρόδα, μπορεί να βγάλει πιο εύκολα γκόμενα». **3.** (γενικά) το αυτοκίνητο: «αγόρασε κι αυτός μια ρόδα, γιατί του ήταν απαραίτητη για τη δουλειά του». (Λαϊκό τραγούδι: *κι αν κάθε βράδυ ξενυχτώ στη **ρόδα**, στο τιμόνι, μη μου παραπονιέσαι και μη στενοχωριέσαι που μένεις πάντα μόνη*).

- *έχω ρόδα*, διαθέτω ιδιωτικό αυτοκίνητο: «πριν από χρόνια, όταν είχε κάποιος ρόδα, ήταν περιζήτητος απ' τις γυναίκες».

- *πήρε ρόδα*, το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος, αγόρασε αυτοκίνητο: «απ' τη μέρα που πήρε κι αυτός ρόδα, νομίζει πως έπιασε τον πάπα απ' τα γένια». Συνών. *πήρε σασί (β)*.

- *ρόδα είναι και γυρίζει*, στο κύκλο της ζωής μας οι καταστάσεις είναι ευμετάβλητες και αβέβαιες και διαδέχονται συνεχώς η μια την άλλη, άλλοτε θετικά και άλλοτε αρνητικά: «μη χαιρέσαι τώρα που είσαι πλούσιος στη ζωή, γιατί ρόδα είναι και γυρίζει». (Λαϊκό τραγούδι: *ο κόσμος **είναι ρόδα και γυρίζει**, μάτια μου, θα 'ρθεις μετανιωμένος στα σκαλοπάτια μου*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας